

først fremførte. Han vil der se, at der kræves ikke andet, end at vedkommende Beløb har været optaget paa Finansloven, thi det er noget, der altid maa ske, naar der foregaar en Forandring, saa at der bliver en Merbevilling paa det paagældende Omraade. Om man ved enkelte Lejligheder har bestemt noget saadant ved særlig Lov, forandrer ikke Sagen det allerfjerneste. For Resten vil jeg gøre opmærksom paa, at i alt det, som det ærede Medlem har læst op om Garnisonerne, har han ikke fremført et eneste Eksempel paa, at selv de større Byer have gjort noget af det gratis, men derimod, at Staten maatte betale, hvad man kunde komme overens om, som passende Rente eller som Leje, hvilken Form man nu vil benytte i det enkelte Tilfælde. Der er blevet sluttet forskellige Arter af Kontrakter, men Staten har altid maattet give et passende Ækvivalent for den Nytte, den skulde have af de vedkommende Byer, de Bygninger, der ere blevne byggede til Militærets Brug o. s. v. I intet Tilfælde er det sket gratis. Man har da heller ikke her den ringeste Ret til at gaa ud fra, at disse Smaabyer skulde kunne bygge, f. Eks. Ringsted, for 2 Mill. Kr., eller hvor meget det nu bliver, gratis, naar selv de større Byer heller ikke have kunnet eller villet det. Stillingen overfor Byerne er ganske simpelt hen den, at Regeringen har Ret administrativt til at omordne og ordne Indkvarteringen, og den kan aldrig komme ned under det Beløb, som Loven allerede nu fastsætter i Erstatning til Byerne; og det mindste Beløb bliver da 471,000 Kr. ÷ 139,000. Det er Minimum. Naar der nu endelig skiltes saa voldsomt med disse 8½ Mill. Kr., og hvad det koster at forrente dem, maa det heller ikke glemmes, at man skal fradrage 139,000 Kr. aarligt, og det repræsenterer i hvert Fald omtrent de 3 Mill. Kr. Saa bliver der jo i Virkeligheden kun dette simple Spørgsmaal tilbage, hvad Indkvarteringsomkostningerne, efter at Hærloven er gennemført, ville koste, og det bliver en lille ½ Mill. Kr., nemlig ca. 470,000 Kr. om Aaret.

Det kan være tilstrækkeligt til Svar paa de af det ærede Medlem overfor mig opstillede Spørgsmaal. Jeg gentager da, at jeg anerkender, at han med en vis Krigskunst har søgt at lave Retræten saa godt som muligt, men dog ikke saa godt, at enhver i Salen, der vil se, ikke nok kan se, at det er en Retræte.

Forsvarsministeren (Bernsten): Spørgsmaalet om Garnisonsforholdene skal jeg

ikke dvæle længe ved, da jeg i Gaar havde Lejlighed til saa omhyggeligt som muligt at gøre Rede for hele denne Sags Forhistorie og Udvikling. Men jeg slaar fast, at det, der er kommet ud af de under denne Sag førte Forhandlinger, er, at det nu er tilstrækkeligt godtgjort, at der hverken fra Finansudvalgets Formands Side eller fra min Side er begaaet noget som helst underfundigt eller gjort Forsøg paa at foretage noget som helst hemmeligt i denne Sag for paa en eller anden underfundig Maade at lade det faa Udseende af, at Finansudvalget har givet Billigelse til noget, som Finansudvalget ikke har givet Billigelse til. Det slaar jeg fast, det er konstateret tilstrækkeligt fra alle Sider.

Men naar jeg hører det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), der har Part i den Opposition, der er rejst i denne Sag, maa jeg stadig gaa ud fra, at det ærede Medlem, da han begyndte sin Opposition, slet ikke har læst den Skrivelse, som er afleveret til Finansudvalget den 7. December. Det er ikke min Fejl, det er det ærede Medlems Fejl. Thi har han læst denne Skrivelse, kunde han ikke et Øjeblik være i Tvivl om, hvad det var, det gjaldt, og hvad det var, det Spørgsmaal, som jeg senere stillede til Finansudvalget, gik ud paa. For at ingen skal være i Tvivl om, hvad det var, det gjaldt, maa jeg med Formandens Tilladelse citere nogle ganske faa Ord af Skrivelsen. Finansudvalget har rettet en Skrivelse til mig af 24. November og har i denne Skrivelse blandt andet udbedt sig Oplysninger om, hvad der var foretaget med Hensyn til Garnisonsforholdene. Paa denne Skrivelse svarer jeg under den 6. December det ærede Finansudvalg, hvad der er foretaget for at fyldestgøre Hærlovens Krav med Hensyn til Indkvartering paa Sjælland af 10 Liniebatailloner og 8 Reservebatailloner med tilhørende Stab, og oplyser, hvor det var Mening, at disse Garnisoner skulde være, nemlig i de 6 Byer, der vare nævnte i Skrivelsen. Og saa følger jeg til: „Det fælles Grundlag for alle Overenskomsterne er, at Kommunerne skulle besto, tilvejebringe og vedligeholde Kaserne-etablissementerne, Sygehuse m. m. med Inventar og afholde alle Skatter og Afgifter samt løbende Indkvarteringsudgifter imod af Indenrigsministeriet og Krigsministeriet at erholde en aarlig Leje, der holder Kommunerne skadesløse for samtlige deres Udgifter, dog saaledes, at der i Lejen fradrages, hvad der efter Indkvarteringslovgiv-